

Đêm Qua Nhớ Quá Tình Này

Nước ôm niềm nổi theo dòng
Sông buồn lờ lững người lòng chơi vơi
Quê hương yêu dấu cuối trời
Ta bờ Bến Hải xa vời còn đây!

Đêm qua nhớ quá tình này
Đơn côi phố lạnh bước gầy xanh xao
Hỏi cây sao đứng nghẹn ngào?
Hỏi sương sao lại thích màu lê thê?

Đâu mà “bồng nhợc” chẳng mê?
Đâu mà mộng vỡ nẻo về hồi ôi!
Biệt ly bến cũ khuya rồi
Hắt hiu cơn gió hồn trôi tới nguồn

Xám mây xám đậm chiều buồn
Chao dao cánh nhạn như tuồng kiếm ai
Non đoài vạt nắng tàn phai
Trăng non đứng đợi mây cài áo hoa

Áo hoa tím cả màu cà
Thiên thai hồ điệp ngân hà mộng lung
Tình ơi ô thước ngàn trùng!
Vó câu phiêu bạt mịt mù đường xưa!

Nam Thảo

